

Vraag nr. 11
van 8 oktober 2004
van de heer FILIP DEWINTER

Studies allochtone jeugddelinquentie – Beleidsconsequenties

In 2002 bestelde toenmalig minister van Welzijn Mieke Vogels twee studies die moesten dienen als vervolgonderzoek bij het befaamde onderzoek Van San naar de oorzaken van de allochtone jeugdcriminaliteit. Het betreft "Mietjes en macho's. De belevingswereld van autochtone en jongeren van Marokkaanse, Turkse, Subsaharaanse en Oost-Europese herkomst" (KU Leuven) en "Het levensverhaal van jongeren van Turkse en Marokkaanse origine met een instellingsverleden" (U Gent). De twee studies werden in april van dit jaar opgeleverd.

In tegenstelling tot wat men zou mogen verwachten, kregen de studies weinig weerklank in de media. De onderzoekers hadden – naar verluidt – spreekverbod gekregen van minister Byttebier, de opvolger van minister Vogels, en ook vanuit de Vlaamse Regering kwamen er amper reacties. In de media verschenen nauwelijks enkele korte – door het ministerie voorgekauwde – artikels. Een ernstig debat over de onderzoeksresultaten vond echter niet plaats.

De vaststellingen die de onderzoekers deden, doen op zijn minst vragen rijzen naar de effectiviteit of het nut van het gevoerde integratiebeleid.

Zo blijkt uit de studies dat Turkse en Marokkaanse jongeren door de andere allochtone jongeren verondersteld worden niet te vaak om te gaan met Vlamingen. Wie zich "westers" of "Belgisch" gedraagt, mag zich verwachten aan kritiek vanuit de eigen gemeenschap en "hoort er niet meer bij". Ook stelden de onderzoekers vast dat van enige gelijkheid tussen man en vrouw binnen de allochtone islamitische gemeenschappen nog geen sprake is. Integendeel, meisjes wordt van jongs af aan aangeleerd de dominante rol van de man te aanvaarden. Hun bewegingsvrijheid wordt overigens sterk beperkt. Tevens blijkt uit de studies dat de bij de allochtone jongeren heersende straatcultuur ervoor zorgt dat nogal wat van deze jongeren mislukken in hun schoolcarrière en in de criminaliteit belanden.

Tot op heden heeft ook de minister niet gereageerd op de resultaten van de studie.

1. Welk gevolg geeft de minister aan voormelde studie? Worden zij door de minister gehanteerd om het integratiebeleid te evalueren?
2. Gaat de minister er niet van uit dat voormelde vaststellingen wijzen op een falen van het gevoerde integratiebeleid?
3. Welke wijzigingen in het beleid zal de minister doorvoeren teneinde het integratie- of inburgeringsbeleid meer succesvol te maken?
4. Welke initiatieven plant de minister terzake?

Antwoord

1. Bovenvermelde studie bevat heel wat beleidsrelevante informatie. Als minister van Inburgering kan ik evenwel niet in de plaats treden van de minister bevoegd voor het voeren van een beleid naar (delinquente) jongeren toe. Wel zal ik initiatieven stimuleren die overlast aanpakken en de leefkwaliteit van wijken verbeteren, alsook de projecten waarbij vrijwilligers aanspreekpunt zijn in geval van klachten over overlast en die mensen wijzen op hun storend gedrag. Ook zal ik de mogelijkheden voor gemeenten en steden maximaliseren om overlastfenomenen met administratieve geldboetes te beteugelen.
2. Dat de onderzoeksresultaten wijzen op een falen van het gevoerde integratiebeleid laat ik aan de interpretatie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over. Een grondige lezing van de onderzoeksresultaten leidt tot een veel genuanceerder beeld. Hier uitgebreid ingaan op de vaststellingen uit het onderzoek zou evenwel te ver leiden.
3. Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik naar de Beleidsnota Inburgering die ik heb ingediend in het Vlaams Parlement (*Stuk 84 (2004-2005) – Nr. 1 – red.*).
4. Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik naar de Beleidsnota Inburgering die ik heb ingediend in het Vlaams Parlement.